

Makó, 1890. december 14. – Makó, 1973. január 4.

Kisparaszti családban született. Hat elemi és alsófokú mezőgazdasági szakiskolát végzett. Rendszeresen képezte magát, sokat olvasott. 1904-től hét évig szülei gazdaságában dolgozott. 1911-ben bevonult katonának. 1914-ben újra behívták, a világháborúban orosz, román és olasz fronton is harcolt, csak 1918 őszén térhetett haza. Házasságkötése után feleségével egy Makótól 20 kilométerre lévő tanyán kezdték el önálló életüket, 20 és 50 kat. hold között bérelt földeken gazdálkodtak. 1937-ben visszaköltözött édesanyjához Makóra, s 4-5 kat. holdas földjén kertészkedett, főleg hagymát termesztett. 1920 után tagja lett a Nagyatádi Szabó István-féle kisgazdapártnak. 1930-ban belépett a Független Kisgazdapártba; a makói szervezet jegyzője. A Makói Gazdasági Egyesület tagja, egy időben a Csanád Vármegyei Gazdasági Egyesület alelnöke. 1941-től a Magyar Parasztszövetség megyei vezetőségi tagja, de látva, hogy a vezetésben kormánypártiak váltak hangadóvá, visszavonult. A helyi református egyházközség presbiterévé is megválasztották. 1944. december 24-én, a front átvonulását követően újra megalakult az FKGP makói szervezete. Ő lett a városi elnök. Tevékeny szerepet játszott a párt Csanád vármegyei községi szervezeteinek a kiépítésében. 1945 tavaszától 1948 nyaráig Csanád megyei pártelnök. 1945. január 21-től a Csanád Vármegyei Nemzeti Bizottság, március 12-től a makói képviselő-testület, majd a megyei törvényhatósági bizottság tagja. 1945. november 4-én nemzetgyűlési képviselővé választották. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Csongrád és Csanád megyei választókerületben pótképviselő lett, 1947. október 2-én behívták a törvényhozásba. Az FKGP paraszti szárnyához tartozott, de 1947 őszén, a választások utáni belső pártharcokban az Erőss János-Pártay Tivadar vezette csoporttal működött együtt. 1948 nyarán nyíltan szembekerült Dobi Istvánnal és a baloldali pártvezetőséggel, amely állítólagos demokráciaellenes kijelentései miatt fegyelmi vizsgálatot indított ellene. Az eljárás miatt hamarosan lemondott mandátumáról, szeptemberben megyei törvényhatósági bizottsági tagságáról, majd valamennyi pártbeli tisztségéről. Lemondását a parlamentben 1948. november 16-án hozták nyilvánosságra. Távozott a Magyar-Román Társaság makói társelnöki tisztségéből, s a Makói Gazdasági Egyesület éléről is. Visszavonult a közélettől, s 2 kat. hold földjéből próbált megélni. 1956. október 30-án a városi nemzeti bizottság alelnökévé választották. A november 4-i szovjet invázió után Kistarcsára internálták, de idős korára való tekintettel hamarosan szabadon engedték.